

- 5) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte: czy utworzona na podstawie § 8 Anti-Doping-Bundesgesetz 2021 (austriackiej federalnej ustawy antydopingowej z 2021 r.) Unabhängige Schiedskommission (niezależna komisja arbitrażowa) jest władzą publiczną w rozumieniu art. 10 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 8 grudnia 2021 r. w sprawie T-127/21, Dyson i in./Komisja, wniesione w dniu 18 lutego 2022 r. przez Dyson Ltd, Dyson Technology Ltd, Dyson Operations Pte Ltd, Dyson Manufacturing Sdn Bhd, Dyson Spain, SL, Dyson Austria GmbH, Dyson sp. z o.o., Dyson Ireland Ltd, Dyson GmbH, Dyson, Dyson Srl, Dyson Sweden AB, Dyson Denmark ApS, Dyson Finland Oy, Dyson BV

(Sprawa C-122/22 P)

(2022/C 207/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dyson Ltd, Dyson Technology Ltd, Dyson Operations Pte Ltd, Dyson Manufacturing Sdn Bhd, Dyson Spain, SL, Dyson Austria GmbH, Dyson sp. z o.o., Dyson Ireland Ltd, Dyson GmbH, Dyson, Dyson Srl, Dyson Sweden AB, Dyson Denmark ApS, Dyson Finland Oy, Dyson BV (przedstawiciele: E. Batchelor, T. Selwyn Sharpe i M. Healy, solicitors i avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
- orzeczenie, że Komisja dopuściła się wystarczająco poważnego naruszenia prawa UE i przekazanie skargi o odszkodowanie do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Komisji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Dysona w związku z postępowaniem odwoławczym oraz postępowaniem przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze, Sąd przeinaczył zarzuty prawne Dysona i nie przedstawił uzasadnienia. Zastrzeżenie Dysona odnosiło się jedynie do poważnego i oczywistego błędu Komisji, polegającego na wyborze metody testu, która oczywiście wykraczała poza przysługujący jej zakres uznania, a mianowicie metody zakładającej wykorzystanie podczas testu pustego pojemnika na kurz. Sąd nie ustosunkował się do tego zarzutu;

Po drugie, Sąd błędnie zastosował orzecznictwo dotyczące wystarczająco poważnych naruszeń, nie przyznając decydującego znaczenia płynącego z niego wnioskowi, że Komisja naruszyła nieobjęty zakresem jej uznania wymóg przewidziany w art. 10 dyrektywy 2010/30;

Po trzecie, Sąd błędnie zastosował przepisy prawa dotyczące wystarczająco poważnego naruszenia i błędnie ocenił dowody, uznając, że użyte w dyrektywie 2010/30 określenie „podczas użytkowania” jest źródłem trudności interpretacyjnych;

Po czwarte, Sąd błędnie zastosował przepisy prawa dotyczące wystarczająco poważnego naruszenia, uznając, że użyte w dyrektywie 2010/30 określenie „podczas użytkowania” prowadzi do komplikacji regulacyjnych;

Po piąte, Sąd błędnie zastosował przepisy prawa dotyczące wystarczająco poważnego naruszenia, uznając, że nie został popełniony poważny i oczywisty błąd w związku z naruszeniem przez Komisję podstawowej zasady równego traktowania;

Po szóste, Sąd błędnie zastosował przepisy prawa dotyczące wystarczająco poważnego naruszenia, uznając, że nie został popełniony poważny i oczywisty błąd w związku z naruszeniem przez Komisję zasad dobrej administracji i starannego działania;

Po siódme, Sąd błędnie zastosował przepisy prawa dotyczące wystarczająco poważnego naruszenia, uznając, że nie został popełniony poważny i oczywisty błąd w związku z naruszeniem przez Komisję podstawowej zasady swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 25 lutego 2022 r. – BM, NP/Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca

(Sprawa C-132/22)

(2022/C 207/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BM, NP

Strona przeciwna: Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 45 ust. 1 i 2 TFUE oraz art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 492/2011⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi takiemu jak przepis art. 1 ust. 655 ustawy nr 205/2017, zgodnie z którym dla celów udziału w postępowaniu dotyczącym wpisania na listy służące późniejszemu zawieraniu umów o nauczanie na czas nieokreślony i czas określony we włoskich instytucjach AFAM bierze się pod uwagę wyłącznie doświadczenie zawodowe zdobyte przez kandydatów w takich instytucjach krajowych, a nie również w instytucjach tego samego szczebla w innych państwach europejskich, zważywszy na szczególny cel rozpatrywanego postępowania, jakim jest zwalczanie zjawiska krajowej sytuacji niepewności zatrudnienia? W przypadku, gdyby Trybunał Sprawiedliwości nie uznał, że włoskie przepisy są sprzeczne in abstracto z ramami prawnymi Unii, czy środki przewidziane we włoskich przepisach można uznać za proporcjonalne in concreto do wspomnianego zamierzonego celu leżącego w interesie ogólnym?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz.U. 2011, L 141, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d’État (Francja) w dniu 1 marca 2022 r. – Association Avocats pour la défense des droits des étrangers (ADDE) i in./Ministre de l’Intérieur

(Sprawa C-143/22)

(2022/C 207/26)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d’État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Association Avocats pour la défense des droits des étrangers (ADDE), Association nationale d’assistance aux frontières pour les étrangers (ANAFE), Association de recherche, de communication et d’action pour l’accès aux traitements (ARCAT), Comité inter-mouvements auprès des évacués (CIMADE), Fédération des associations de solidarité avec tou-te-s les immigré-e-s (FASTI), Groupe d’information et de soutien des immigré.e.s (GISTI), Ligue des droits de l’homme (LDH), Le paria, Syndicat des avocats de France (SAF), SOS – Hépatites Fédération

Strona pozwana: Ministre de l’Intérieur